

— Съмъ си ушла покрай море“.

— Що имаше, що нѣмаше?

„Тамъ имаше бѣли чаши,

Бѣли чаши и канати:

Да си пие млада Бога,

Да си пиятъ бѣли Божи,

Божикъ ми е по вси земи,

Слава му е на небеси“.

Когато изпѣха и други пѣсни, мама влѣзе въ килеря, изнесе кравай съ забучена пара отгоре да дарѣ коледаритѣ, и ги почерпа съ бѣклицата. Следъ това тате, мама, баба и ние, по-младитѣ, отговорихме съ друга пѣсень:

Бъдникъ слуга Коледовъ,

Ти да кажешъ Коледу

Да ни даде здравице

И на лозе гроздице!

О Коледо, Коледо,

Коледо ле, Коледо!

Още не завѣршили, нахълта въ кжши друга дружина, цѣла посыпана съ снѣгъ. Тѣ знаятъ, че тате развѣждѣа пчели, та сѫ измислили и особна пѣсень за берекетъ по кошеритѣ:

Станенине господине,

Лекомъ лети лѣва пчела,

Лекомъ лети по росица,

По росица по тревица,

Та събира много благо,

Та дониса на ножица

На ножица по жълтица!

На главица по паница.

О Коледо, мой Коледо!